

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Tôi Phải Làm Gì Để Được Cứu? — Một Nghiên Cứu Kinh Thánh KJV Với Các Số Strong

TÔI PHẢI LÀM GÌ ĐỂ ĐƯỢC CỨU? · CÂU TRẢ LỜI CỦA CHÍNH CÁC SỨ ĐỒ (CÔNG VỤ 2:38)

Giáo lý Kinh Thánh Nền tảng — Phúc âm của Chúa Giê-xu Christ

BẰNG LỜI ĐƠN GIẢN

Đức Chúa Trời đã tạo dựng người, và Đức Chúa Trời yêu người. Mỗi người đều đã làm điều sai trái, và điều sai trái ấy cắt đứt chúng ta khỏi Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ. Đức Chúa Jê-sus chưa hề làm điều sai trái, nhưng Ngài đã chết để trả giá cho những lỗi lầm của chúng ta. Rồi Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và Ngài đang sống hiện nay. Đây là điều người phải làm. Hãy tin tin lành này với cả lòng người. Hãy từ bỏ những con đường sai trái của người — Kinh Thánh gọi điều này là sự ăn năn. Hãy chịu báp-têm — chìm mình xuống dưới nước trong danh Đức Chúa Jê-sus Christ — và Đức Chúa Trời sẽ tha thứ tội lỗi của người. Đức Chúa Trời sẽ ban Đức Thánh Linh của Ngài để sống trong người. Rồi hãy tiếp tục theo Đức Chúa Jê-sus mỗi ngày, cùng với những người khác đang tin, cho đến cuối cuộc đời người. Ngài sẽ giữ người, và Ngài sẽ ban cho người sự sống không hề chấm dứt.

LỜI MỞ ĐẦU

Bạn ơi, câu hỏi quan trọng nhất mà bất cứ ai có thể đặt ra đã được đặt ra vào ngày Hội Thánh được sinh ra. Những người nghe được lẽ thật đều cảm động trong lòng, và họ kêu lên rằng, chúng tôi phải làm chi? Họ không chỉ được bảo hãy cảm nhận điều gì đó, hay đọc một lời cầu nguyện rồi tiếp tục sống như trước. Họ được ban cho một câu trả lời có một cái cửa ở trong đó, và cái cửa ấy có một bước phải bước qua. Hãy tin — với cả lòng mình — rằng Đức Chúa Jê-sus Christ đã chết vì tội lỗi các người và đã từ kẻ chết sống lại, vì đức tin đến bởi sự người ta nghe đạo Đức Chúa Trời. Hãy ăn năn — từ bỏ tội lỗi mình với cả lòng mình. Hãy chịu phép báp-têm trong danh Đức Chúa Jê-sus Christ để được tha tội — được chôn cùng với Ngài, và được sống lại để sống một đời mới. Hãy nhận lấy sự ban cho của Đức Thánh Linh — vì ai không có Thánh Linh của Đấng Christ thì không thuộc về Ngài. Rồi đừng dừng lại ở cái cửa: hãy cứ tiếp tục bền lòng trong sự dạy dỗ của các sứ đồ, sự bẻ bánh, và sự cầu nguyện; hãy cứ liên kết với Ngài như một nhánh cứ liên kết với gốc nho; và hãy chịu đựng cho đến cuối cùng — vì

sự cứu rỗi bắt đầu trong lễ thật, tiếp tục trong lễ thật, và kết thúc trong lễ thật. Một lời cầu nguyện là một sự khởi đầu tốt, và bạn có thể cầu nguyện điều đó ngay giờ này; nhưng hãy nghe theo tất cả những gì các sứ đồ đã trả lời, và làm theo, thì bạn sẽ được cứu. Đây là con đường vào. Hãy tự mình nghiên cứu điều đó, và bước đi trong đó.

BA CÂU HỎI NGHIÊN CỨU NÀY GIẢI ĐÁP:

1. Khi dân chúng đau đớn trong lòng và kêu lên rằng, chúng tôi phải làm chi, các sứ đồ đã trả lời thế nào?
2. Tin trong lòng và xưng ra bằng miệng có nghĩa là gì, và báp-têm vào danh Đức Chúa Jêsu Christ có tác dụng gì?
3. Sự cứu rỗi chỉ là một sự khởi đầu, hay một người còn phải tiếp tục, cứ ở trong Đấng Christ, và bền lòng cho đến cuối cùng?

I. CÂU HỎI — HỎI CÁC ANH EM, CHÚNG TA PHẢI LÀM CHI?

Công-vụ các Sứ-đồ 2:36 Vậy, cả nhà Y-sơ-ra-ên khá biết chắc rằng Đức Chúa Trời đã tôn Jêsu này, mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá, làm Chúa và Đấng Christ. (37) Chúng nghe bấy nhiêu lời, trong lòng cảm động, bèn hỏi Phi-e-rơ và các sứ đồ khác rằng: Hỡi anh em, chúng ta phải làm chi?

TRONG LÒNG CẢM ĐỘNG → HỎI ANH EM, CHÚNG TA PHẢI LÀM CHI?

II. NỀN TẢNG — ĐẤNG CHRIST ĐÃ CHẾT, VÀ HUYẾT NGÀI TẮY SẠCH TỘI LỖI

A. Rô-ma 5:8 Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết.

KHI CHÚNG TA CÒN LÀ TỘI NHÂN → ĐẤNG CHRIST ĐÃ CHỊU CHẾT VÌ CHÚNG TA.

B. Khải-huyền 1:5 lại từ nơi Đức Chúa Jêsu Christ là Đấng làm chứng thành tín, sanh đầu nhứt từ trong kẻ chết và làm Chúa của các vua trong thế gian! **[G3068 louo ■]**

ĐẤNG LÀM CHỨNG TRUNG TÍN + ĐẤNG SANH ĐẦU NHẤT TỪ TRONG NGƯỜI CHẾT → ĐẤNG YÊU THƯƠNG CHÚNG TA → ĐÃ RỬA SẠCH CHÚNG TA KHỎI TỘI LỖI MÌNH TRONG HUYẾT NGÀI.

C. Ê-phê-sô 1:7 Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài

TRONG ĐẤNG ẤY CHÚNG TA CÓ SỰ CỨU CHUỘC BỞI HUYẾT NGÀI = SỰ THA THỨ TỘI LỖI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — sự cứu chuộc và sự tha tội đều Ở TRONG NGÀI. Đây là lý do tại sao chúng ta được báp-têm VÀO trong Ngài: huyết tẩy sạch chúng ta, và sự tha thứ mà huyết ấy mua được, đều được tìm thấy trong chính Đấng mà chúng ta được báp-têm vào.)

D. Ê-sai 52:14 Như nhiều kẻ thấy người mà lấy làm lạ (mặt mày người xài-xế lắm hơn kẻ nào khác, hình dung xài-xế hơn con trai loài người)

MẶT NGƯỜI BỊ HƯ HOẠI HƠN NGƯỜI TA → VÀ HÌNH DUNG NGƯỜI HƠN CON TRAI LOÀI NGƯỜI.

E. Ê-sai 50:6 Ta đã đưa lưng cho kẻ đánh ta, và đưa má cho kẻ nhổ râu ta; ai mắng hoặc giở trên ta, ta chẳng hề che mặt.

TA ĐÃ ĐƯA LƯNG CHO KẺ ĐÁNH ĐẬP + ĐƯA MÁ CHO KẺ NHỔ RÂU TÓC → TA CHẲNG CHE MẶT KHỎI SỰ SỈ NHỤC VÀ SỰ NHỔ NƯỚC BỌT.

F. Thi-thiên 22:14 Tôi bị đổ ra như nước, Các xương cốt tôi đều rời rã; Trái tim tôi như sáp, Tan ra trong mình tôi. (15) Sức lực tôi khô như miếng gốm, Và lưỡi tôi dính nơi ổ gà; Chúa đã để tôi nằm trong bụi tro sự chết. (16) Vì những chó bao quanh tôi, Một lũ hung ác vây phủ tôi; Chúng nó đâm lủng tay và chơn tôi; (17) Tôi đếm được các xương tôi. Chúng nó xem và ngó chơn tôi; (18) Chúng nó chia nhau áo xống tôi, Bắt thăm về áo dài tôi.

MỌI XƯƠNG CỐT TÔI RÃ RỜI → CHÚNG ĐÂM THÙNG TAY VÀ CHÂN TÔI → CHÚNG CHIA NHAU ÁO XỐNG TÔI + BẮT THĂM LẤY ÁO DÀI TÔI.

G. Ê-sai 53:4 Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. **[H7495 rapha ■]** (5)

Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.

NGÀI ĐÃ BỊ THƯƠNG VÌ CỐ SỰ PHẠM PHÁP CỦA CHÚNG TA + BỊ ĐAU ĐỚN VÌ CỐ SỰ GIAN ÁC CỦA CHÚNG TA → BỞI SỰ ĐAU ĐỚN CỦA NGÀI CHÚNG TA ĐƯỢC LÀNH BỆNH.

H. Ma-thi-ơ 27:28 Họ cởi áo Ngài ra, lấy áo điều mà khoác cho Ngài. (29) Đoạn, họ đương một cái mào gai mà đội trên đầu, và để một cây sậy trong tay hữu Ngài; rồi quì xuống trước mặt Ngài mà nhạo báng rằng: Lạy Vua của dân Giu-đa. (30) Họ nhổ trên Ngài, và lấy cây sậy đánh đầu Ngài.

MỘT MÀO GAI TRÊN ĐẦU NGÀI → CHÚNG NHỔ TRÊN NGÀI + LẤY TAY ĐÁNH VÀO ĐẦU NGÀI.

I. Lu-ca 22:44 Trong cơn rất đau thương, Ngài cầu nguyện càng thiết, mồ hôi trở nên như giọt máu lớn rơi xuống đất.

MỒ HÔI TRỞ NÊN NHƯ GIỌT MÁU LỚN RƠI XUỐNG ĐẤT.

J. Giăng 19:34 nhưng có một tên lính lấy giáo đâm ngang sườn Ngài, tức thì máu và nước chảy ra.

MỘT NGỌN GIÁO ĐÂM VÀO SƯỜN NGÀI → TỨC THÌ MÁU VÀ NƯỚC CHẢY RA.

(Những suy nghĩ riêng của tôi — hãy đọc chậm, và biết rằng điều này là dành cho BẠN. Khuôn mặt đã tạo nên các vì sao đã bị biến dạng đến mức không thể nhận ra. Tấm lưng đang chống đỡ mọi vật đã bị roi vọt xé nát. Những bàn tay đã chữa lành người phong cùi đã bị đinh sắt đóng xuyên qua. Xương Ngài lộ ra để có thể đếm được. Mồ hôi rơi như máu trước khi một cây đinh nào được đóng xuống. Ngài không bị khuất phục: Ngài đã tự nguyện phó lưng mình; Ngài không giấu mặt mình. Mỗi lần roi là tội lỗi của bạn đặt trên Ngài, mỗi vết thương là sự gian ác của bạn, mỗi giọt là nợ của bạn. Và khi mọi sự đã hoàn tất, máu và nước chảy ra từ sườn Ngài — máu để rửa bạn sạch, và nước để chôn bạn vào trong Ngài. Vậy nên khi bạn được bảo phải ăn năn và chịu báp têm, bạn không phải được yêu cầu làm một điều gì khó khăn. Bạn đang được yêu cầu tiếp nhận, trên đầu gối mình, điều đã khiến Ngài phải trả giá bằng tất cả những điều đó.)

III. TIN NƠI ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST — VÀ LẤY MIỆNG XƯNG NHẬN NGÀI

A. Sáng-thế Ký 15:6 Áp-ram tin Đức Giê-hô-va, thì Ngài kể sự đó là công bình cho người. **[H539 aman ■]**

ÁP-RAM TIN ĐỨC GIÊ-HÔ-VA → THÌ NGÀI KỂ SỰ ĐÓ LÀ CÔNG BÌNH CHO NGƯỜI.

B. Rô-ma 4:3 Vì Kinh Thánh có dạy chi? Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó kể là công bình cho người.

ÁP-RA-HAM TIN ĐỨC CHÚA TRỜI → VÀ ĐIỀU ĐÓ KỂ LÀ CÔNG BÌNH CHO NGƯỜI.

C. Dân-số Ký 21:8 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy làm lấy một con rắn lửa, rồi treo nó trên một cây sào. Nếu ai bị cắn và nhìn nó, thì sẽ được sống. (9) Vậy, Môi-se làm một con rắn bằng đồng, rồi treo lên một cây sào; nếu người nào đã bị rắn cắn mà nhìn con rắn bằng đồng, thì được sống.

PHẠM AI BỊ CẮN, KHI NHÌN LÊN NÓ → ĐƯỢC SỐNG.

D. Giăng 3:14 Xưa Môi-se treo con rắn lên nơi đồng vắng thể nào, thì Con người cũng phải bị treo lên đường ấy **[G4100 pisteuo ■]** (15) hầu cho hễ ai tin đến Ngài đều được sự sống đời đời. (16) Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.

NHƯ MÔI-SE TREO CON RẮN LÊN → CON NGƯỜI CŨNG PHẢI BỊ TREO LÊN NHƯ VẬY → HẸ AI TIN ĐẾN NGÀI ĐỀU KHÔNG BỊ HƯ MẤT, NHƯNG CÓ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI.

(Những suy nghĩ riêng của tôi — hãy đặt hai điều này cạnh nhau và để chúng dạy dỗ. Trong đồng vắng, những người đang chết không được bảo phải tự mình kiếm lấy phương thuốc chữa lành. Họ được bảo phải nhìn, trong đức tin, vào vật mà Đức Chúa Trời đã treo lên trên cây sào — và họ được sống. Chúa Jêsus phán rằng cây sào đó là hình bóng của thập tự giá của chính Ngài. Tin là sự nhìn xem đó. Trước khi một người ăn năn về điều gì, hay vâng theo điều gì, người ấy trước hết phải nhìn xem bằng cả tấm lòng mình vào Đấng đã được treo lên, và tin cậy Ngài. Và hãy để ý đến Áp-ra-ham: ông tin, và Đức Chúa Trời kể điều đó cho ông là sự công bình — trước khi có luật pháp, trước khi có bất cứ lễ nghi nào. Đức tin là nơi mọi sự khởi đầu. Nhưng hãy xem đức tin nhanh chóng dẫn đến sự vâng phục như thế nào trong các câu tiếp theo — cùng đêm đó, cùng giờ đó.)

E. Rô-ma 10:8 Nhưng nói làm sao? Đạo ở gần người, ở trong miệng và trong lòng người. Ấy là đạo đức tin và chúng ta giảng dạy. **[G3670 homologeo ■]** (9) Vậy nếu miệng người xưng Đức Chúa Jêsus ra và

lòng người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì người sẽ được cứu; (10) vì tin bởi trong lòng mà được sự công bình, còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi.

XƯƠNG ĐỨC CHÚA JÊSUS RA BẰNG MIỆNG NGƯỜI + TIN TRONG LÒNG NGƯỜI RẰNG ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ KHIẾN NGÀI TỪ KẺ CHẾT SỐNG LẠI → NGƯỜI SẼ ĐƯỢC CỨU.

F. Rô-ma 10:13 Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu.

HỂ AI KÊU CẦU DANH CHÚA → THÌ SẼ ĐƯỢC CỨU.

G. Rô-ma 10:17 Như vậy, đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi lời của Đấng Christ được rao giảng.

NHƯ VẬY, ĐỨC TIN ĐẾN BỞI SỰ NGƯỜI TA NGHE → LÀ KHI LỜI CỦA Đấng CHRIST ĐƯỢC RAO GIẢNG.

H. Công-vụ các Sứ-đồ 16:29 Người đề lao bèn kêu lấy đèn, chạy lại, run sợ lắm, gieo mình nơi chơn Phao-lô và Si-la. **[G4100 pisteuo ■]** (30) Đoạn, đưa hai người ra ngoài, mà hỏi rằng: Các chúa ơi, tôi phải làm chi cho được cứu rỗi? (31) Hai người trả lời rằng: Hãy tin Đức Chúa Jê-sus, thì người và cả nhà đều sẽ được cứu rỗi. (32) Hai người truyền đạo Đức Chúa Trời cho người, và cho những kẻ ở nhà người nữa. (33) Trong ban đêm, chính giờ đó, người đề lao đem hai người ra rửa các thương tích cho; rồi tức thì người và mọi kẻ thuộc về mình đều chịu phép báp-têm.

CÁC CHÚA, TÔI PHẢI LÀM CHI CHO ĐƯỢC CỨU RỒI? → HÃY TIN NƠI CHÚA JÊSUS CHRIST → VÀ CHỊU PHÉP BÁP-TÊM, NGƯỜI VÀ CẢ NHÀ, NGAY TRONG GIỜ ĐÓ.

(Suy nghĩ riêng của tôi — trong suốt cả Kinh Thánh, chỉ có hai lần câu hỏi này được hỏi ra thành lời: ở đây, trong ngục tại Phi-líp, và vào ngày Lễ Ngũ Tuần trong sách Công vụ 2. Hãy đặt hai câu trả lời cạnh nhau. Đoàn dân trong ngày Lễ Ngũ Tuần đã nghe và đã tin rồi — đó là lý do họ cảm động trong lòng — nên Phi-e-rơ bắt đầu từ bước kế tiếp: hãy hối cải và chịu phép báp-têm. Người cai ngục chưa biết gì cả, nên Phao-lô bắt đầu từ bước đầu tiên: hãy tin — rồi giảng đạo của Chúa cho người, và ngay trong giờ đó, ban đêm, người ấy đã chịu phép báp-têm. Hai điểm khởi đầu, một con đường. Tin không phải là đối thủ của phép báp-têm, và phép báp-têm không phải là đối thủ của việc tin; đức tin là lòng vâng phục, và ngay trong giờ đó là đủ sớm.)

I. Hê-bơ-rơ 11:6 Vả, không có đức tin, thì chẳng hề có thể nào ở cho đẹp ý Ngài; vì kẻ đến gần Đức Chúa Trời phải tin rằng có Đức Chúa Trời, và Ngài là Đấng hay thưởng cho kẻ tìm kiếm Ngài.

KHÔNG CÓ ĐỨC TIN THÌ CHẲNG THỂ NÀO ĐẸP LÒNG NGÀI ĐƯỢC → VÌ KẺ ĐẾN GẦN ĐỨC CHÚA TRỜI PHẢI TIN RẰNG NGÀI THỰC HỮU.

IV. CÂU TRẢ LỜI — HÃY ĂN NĂN, CHỊU PHÉP BÁP-TÊM, NHẬN LÃNH ĐỨC THÁNH LINH

Công-vụ các Sứ-đồ 2:38 Phi -e-rơ trả lời rằng: Hãy hối cải, ai nấy phải nhơn danh Đức Chúa Jê-sus chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. **[G859 aphesis ■]** **[G907 baptizo ■]** **[G3340 metanoeo ■]** (39) Vì lời hứa thuộc về các người, con cái các người, và thuộc về hết thầy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.

HÃY HỐI CẢI + CHỊU PHÉP BÁP-TÊM NHÂN DANH ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST ĐỂ ĐƯỢC THA TỘI → CÁC NGƯỜI SẼ NHẬN LÃNH SỰ BAN CHO ĐỨC THÁNH LINH.

V. ĂN NĂN

A. Công-vụ các Sứ-đồ 3:19 Vậy, các người hãy ăn năn và trở lại, đặng cho tội lỗi mình được xóa đi

HÃY ĂN NĂN + HÃY TRỞ LẠI → ĐẶNG CHO TỘI LỖI CÁC NGƯỜI ĐƯỢC XÓA ĐI.

B. Lu-ca 13:3 Ta nói cùng các người, không phải; song nếu các người chẳng ăn năn, thì hết thầy sẽ bị hư mất như vậy.

NẾU CÁC NGƯỜI CHẲNG ĂN NĂN → CÁC NGƯỜI CŨNG SẼ BỊ HƯ MẤT NHƯ VẬY.

C. 2 Cô-rinh-tô 7:10 Vì sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự hối cải, và sự hối cải dẫn đến sự rỗi linh hồn; về sự đó người ta chẳng hề ăn năn, còn sự buồn rầu theo thể gian sanh ra sự chết.

VÌ SỰ BUỒN RẦU THEO Ý ĐỨC CHÚA TRỜI SANH RA SỰ HỐI CẢI → CÒN SỰ BUỒN RẦU THEO THỂ GIAN SANH RA SỰ CHẾT.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — đừng nghĩ đây là một từ nhỏ nhặt, nói một lần rồi xong. Ăn năn, và những từ giống như vậy, vang lên suốt cả Kinh Thánh một trăm mười hai lần — bốn mươi sáu lần trong Cựu Ước, và sáu mươi sáu lần trong Tân Ước. Từ các tiên tri kêu gọi hãy trở lại, hãy trở lại, đến Giảng kêu gọi hãy ăn năn, đến chính Chúa, đến các sứ đồ, đến Đấng

Christ phục sinh viết cho các hội thánh — một tiếng gọi xuyên suốt từ Sáng Thế Ký đến Khải Huyền: HÃY TRỞ LẠI. Đức Chúa Trời chưa bao giờ ngừng kêu gọi con người làm điều đó. Và không ai được phép ngừng làm điều đó.)

VI. CHỊU PHÉP BÁP-TÊM VÀO TRONG ĐĂNG CHRIST ĐỂ ĐƯỢC THA TỘI

A. Công-vụ các Sứ-đồ 22:16 Bây giờ, anh còn trẻ nải làm chi? Hãy chớ dậy, cầu khẩn danh Chúa mà chịu phép báp-têm và làm sạch tội lỗi mình đi. **[G907 baptizo ■]**

HÃY CHỖI DẬY, CHỊU PHÉP BÁP-TÊM, VÀ RỬA SẠCH TỘI LỖI MÌNH → KÊU CẦU DANH CHÚA.

B. Rô-ma 6:4 Vậy chúng ta đã bị chôn với Ngài bởi phép báp tem trong sự chết Ngài, hầu cho Đấng Christ nhờ vinh hiển của Cha được từ kẻ chết sống lại thể nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới thể ấy.

ĐƯỢC CHÔN VỚI NGÀI BỞI PHÉP BÁP-TÊM TRONG SỰ CHẾT → THÌ CHÚNG TA CŨNG NÊN BƯỚC ĐI TRONG SỰ MỚI MẸ CỦA SỰ SỐNG VẬY.

C. Cô-lô-se 2:12 Anh em đã bởi phép báp-têm được chôn với Ngài, thì cũng được sống lại với Ngài bởi đức tin trong quyền phép Đức Chúa Trời, là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại.

CÙNG CHỊU CHÔN VỚI NGÀI TRONG PHÉP BÁP-TÊM → CÙNG SỐNG LẠI VỚI NGÀI BỞI ĐỨC TIN TRONG SỰ VẬN HÀNH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI.

D. 1 Phi-e-rơ 3:21 Phép báp-têm bây giờ bèn là ảnh tượng của sự ấy để cứu anh em, phép ấy chẳng phải sự làm sạch ô uế của thân thể, nhưng một sự liên lạc lương tâm tốt với Đức Chúa Trời, bởi sự sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ

PHÉP BÁP-TÊM BÂY GIỜ BÈN LÀ ẢNH TƯỢNG CỦA SỰ ẤY ĐỂ CỨU ANH EM = MỘT SỰ LIÊN LẠC LƯƠNG TÂM TỐT VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI.

(Những suy nghĩ riêng của tôi — không phải nước cứu rỗi. Đó là sự bảo đảm của một lương tâm tốt đối với Đức Chúa Trời: huyết được áp dụng vào lương tâm qua sự vâng phục trong phép báp-têm, và con người được sống lại trong một đời sống mới.)

2 Các Vua 5:10 Ê-li-sê sai một sứ giả nói với người rằng: Hãy đi tắm mình bảy lần dưới sông Giô-đanh, thịt ngươi tất sẽ trở nên lành, và ngươi sẽ được sạch. **[H2891 taher ■]**

HÃY ĐI TẮM MÌNH BẢY LẦN DƯỚI SÔNG GIÔ-ĐANH → THỊT NGƯỜI SẼ TRỞ NÊN LÀNH, VÀ NGƯỜI SẼ ĐƯỢC SẠCH.

2 Các Vua 5:13 Những tôi tớ đến gần người, mà thưa rằng: Cha ơi, nếu tiên tri có truyền cho cha một việc khó, cha há chẳng làm sao? Phương chi rày người bảo cha rằng: "Hãy tắm, thì được sạch."

NẾU TIÊN TRI ĐÃ TRUYỀN CHO NGƯỜI LÀM MỘT VIỆC LỚN, NGƯỜI CÓ LÀM CHĂNG? → HUỐNG CHI NGƯỜI CHỈ NÓI: HÃY TẮM, RỬA MÌNH SẠCH?

2 Các Vua 5:14 Người bèn xuống sông Giô-đanh, và tắm mình bảy lần, theo như lời truyền của người Đức Chúa Trời. Người liền được sạch, và thịt người trở nên như trước, giống như thịt của một đứa con nít nhỏ.

NGƯỜI BÈN XUỐNG SÔNG GIÔ-ĐANH, VÀ TẮM MÌNH BẢY LẦN → VÀ THỊT NGƯỜI TRỞ NÊN NHƯ TRƯỚC, GIỐNG NHƯ THỊT CỦA MỘT ĐỨA CON NÍT NHỎ.

(Suy nghĩ riêng của tôi — đây là cùng một chân lý được hình dung từ xưa. Na-a-man là một người vĩ đại, và là người phong hủi, và ông được bảo phải làm một việc nhỏ: đi tắm dưới sông Giô-đanh bảy lần, thì sẽ được sạch. Ông đã giận dữ, và mong đợi một hành động lớn lao nào đó, và nghĩ rằng các con sông của xứ mình tốt hơn nước của Y-sơ-ra-ên — cũng như người ta ngày nay vẫn còn vấp phải một mệnh lệnh đơn giản như vậy. Nhưng chẳng phải nước sông Giô-đanh đã chữa lành ông; ấy là sự vâng theo lời Đức Chúa Trời trong dòng nước mà Đức Chúa Trời đã chỉ định. Ông đi xuống và trẫm mình bảy lần, và da thịt ông trở lại như da thịt của MỘT ĐỨA TRẺ NHỎ. Đó là cách một người được tái sinh: không phải bởi một nỗ lực lớn lao nào của chính mình, mà bởi đi xuống trong sự vâng phục, rồi bước lên như một đứa trẻ mới, và được sạch.)

E. Mác 16:16 Ai tin và chịu phép báp-têm, sẽ được rỗi; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt.

[G907 baptizo ■]

AI TIN VÀ CHỊU PHÉP BÁP-TÊM → SẼ ĐƯỢC CỨU.

F. Giăng 3:5 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng ngươi, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. **[G1080 gennao ■]**

NẾU MỘT NGƯỜI CHẲNG NHỜ NƯỚC VÀ THÁNH LINH MÀ SANH → THÌ KHÔNG ĐƯỢC VÀO NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI.

G. Ga-la-ti 3:27 Vả, anh em thấy đều chịu phép báp tem trong Đấng Christ, đều mặc lấy Đấng Christ vậy. **[G907 baptizo ■]**

VẢ, ANH EM THẤY ĐỀU CHỊU PHÉP BÁP TEM TRONG ĐẤNG CHRIST → ĐỀU MẶC LẤY ĐẤNG CHRIST VẬY.

H. Tít 3:4 Nhưng từ khi lòng nhơn từ của Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, và tình thương yêu của Ngài đối với mọi người ta đã được bày ra, thì Ngài cứu chúng ta (5) không phải cứu vì việc công bình chúng ta đã làm, nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài, bởi sự rửa về sự lại sanh và sự đổi mới của Đức Thánh Linh

SỰ NHÂN TỪ VÀ TÌNH YÊU THƯƠNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI, CỨU CHÚA CHÚNG TA, ĐÃ BÀY RA → KHÔNG PHẢI BỞI VIỆC CÔNG BÌNH → NGÀI CỨU CHÚNG TA BỞI LÒNG THƯƠNG XỐT NGÀI, BỞI SỰ RỬA VỀ SỰ LẠI SANH.

I. Ê-phê-sô 2:8 Vả, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. **[G5485 charis ■]** (9) Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình; (10) vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jêsus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn trước cho chúng ta làm theo.

BỞI ÂN ĐIỂN, ANH EM ĐƯỢC CỨU BỞI ĐỨC TIN = SỰ BAN CHO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI → CHẴNG PHẢI BỞI CÔNG VIỆC, HẦU CHO KHÔNG AI KHOE MÌNH → CHÚNG TA LÀ VIỆC NGÀI LÀM RA, ĐƯỢC DỰNG NÊN TRONG ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST ĐỂ LÀM VIỆC LÀNH.

(Suy nghĩ riêng của tôi — hãy giữ hai lẽ thật này cùng nhau, thì chẳng có sự mâu thuẫn nào giữa chúng. Ân điển là món quà; đức tin tiếp nhận món quà ấy; còn phép báp-têm không phải là một việc làm để đạt được điều gì, cũng như Na-a-man không nhờ việc trằm mình dưới sông mà tự mình xứng đáng được chữa lành, hay những kẻ hấp hối không nhờ việc nhìn lên con rắn bằng đồng mà tự mình xứng đáng được sống. Đức Chúa Trời đã ban cho mọi sự; con người chỉ vâng lời và tiếp nhận. Người bước lên khỏi nước chẳng có gì để khoe khoang — người ấy đã bị chôn, và Đức Chúa Trời đã khiến người ấy sống lại. Điều này đã được nói ở trên về 1 Phi-e-rơ 3:21, và ở đây cũng đúng như vậy: chẳng phải là nước, cũng chẳng phải là công việc của tay chúng ta. Ấy là ân điển, được tiếp nhận qua sự vâng phục của đức tin. Và câu ngay sau đó nói rõ các việc làm ấy để làm gì: không phải là nền tảng của sự cứu rỗi, mà là bông trái của nó — chúng ta là công việc của Đức Chúa Trời, được dựng nên mới trong Đức Chúa Jêsus Christ, để chúng ta bước đi trong các việc lành mà Ngài đã sẵn sẵn cho chúng ta từ trước. Không ai vâng theo mạng lệnh mà lại tự cho mình xứng đáng được món quà ấy, và không ai gọi đó là công lao mà lại hiểu được mạng lệnh ấy.)

J. 1 Ti-mô-thê 1:13 ta ngày trước vốn là người phạm thượng, hay bắt bớ, hung bạo, nhưng ta đã đổi ơn thương xót, vì ta đã làm những sự đó đương lúc ta ngu muội chưa tin.

MỘT KẺ PHẠM THƯỢNG + MỘT KẺ BẮT BỚ + KẺ HAY LÀM ĐIỀU VÔ LỄ → NHƯNG TÔI ĐÃ ĐƯỢC THƯƠNG XỐT.

(Suy nghĩ riêng của tôi — hãy chú ý XEM tội lỗi của AI đã được rửa sạch bởi sự vâng phục này. Sau-lơ thành Tạt-sơ đã bắt bớ đạo Đấng Christ cho đến chết. Ông bắt bớ đàn ông lẫn đàn bà, lôi họ vào ngục tù, là kẻ phạm thượng và bắt bớ dân sự của Đức Chúa Trời. Chính Chúa đã gặp ông trên đường đi, đánh ngã ông xuống đất, và phán với ông từ trời. Vậy MÀ, ba ngày sau, A-na-ni-a được sai đến để nói: hãy chờ dậy, chịu phép báp-têm, và rửa sạch tội lỗi mình, kêu cầu danh Chúa. Nếu ánh sáng trên đường đến Đa-mách không rửa sạch tội lỗi của Sau-lơ, mà chính nước của sự vâng phục đã làm điều đó, thì đừng ai tưởng rằng tội lỗi của chính mình được cất đi bằng một cách dễ dàng hơn cách mà Đức Chúa Trời đã ban cho kẻ có tội nặng nhất.)

VII. NHẬN LÃNH ÂN TỬ ĐỨC THÁNH LINH

A. Công-vụ các Sứ-đồ 19:5 Chúng nghe bấy nhiêu lời, bèn chịu phép báp tem nhơn danh Đức Chúa Jêsus. (6) Sau khi Phao-lô đã đặt tay lên, thì có Đức Thánh Linh giáng trên chúng, cho nói tiếng ngoại quốc và lời tiên tri.

ĐƯỢC BÁP-TÊM TRONG DANH CHÚA GIÊ-XU → ĐỨC THÁNH LINH GIÁNG TRÊN HỌ.

B. Rô-ma 8:9 Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài.

NẾU AI KHÔNG CÓ THÁNH LINH CỦA ĐẤNG CHRIST → THÌ NGƯỜI ẤY CHẴNG THUỘC VỀ NGÀI.

C. Công-vụ các Sứ-đồ 2:39 Vì lời hứa thuộc về các ngươi, con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.

VÌ LỜI HỨA THUỘC VỀ CÁC NGƯỜI + CON CÁI CÁC NGƯỜI + VÀ THUỘC VỀ HẾT THẤY MỌI NGƯỜI Ở XA.

D. Ê-phê-sô 1:13 Ay lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe đạo chơn thật, là đạo Tin Lành về sự cứu rỗi anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa (14) Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.

ANH EM ĐÃ ĐƯỢC ĐÓNG ẤN VỚI ĐỨC THÁNH LINH CỦA SỰ HỨA → LÀ TIỀN CỌC CỦA CƠ NGHIỆP CHÚNG TA.

E. 2 Cô-rinh-tô 1:22 Ngài cũng lấy ấn mình mà đóng cho chúng tôi và ban của tin Đức Thánh Linh trong lòng chúng tôi.

ĐÃ ĐÓNG ẤN CHÚNG TA + BAN CHO SỰ LÀM TIN CỦA THÁNH LINH TRONG LÒNG CHÚNG TA.

F. Ê-phê-sô 4:30 Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc.

ANH EM CHỚ LÀM BUỒN CHO ĐỨC THÁNH LINH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI → VÌ NHỜ NGÀI ANH EM ĐƯỢC ẤN CHỨNG ĐẾN NGÀY CỨU CHUỘC.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — Đức Thánh Linh không phải là phần thưởng dành cho một số ít người được chọn. Ngài là ẤN của Vua trên những kẻ thuộc về Ngài, và là TIỀN ĐẤT CỌC — phần đầu tiên của cơ nghiệp được trả trước — rằng bạn thuộc về Ngài cho đến ngày cứu chuộc. Vì vậy câu hỏi vẫn hiện rõ, và phải được đặt ra: bạn đã nhận được Đức Thánh Linh chưa? Bởi vì lời Chúa nói rõ ràng: ai không có Thánh Linh của Đấng Christ thì không thuộc về Ngài. Một bức thư không có ấn thì không phải là thư của Vua. Một người không có Thánh Linh thì chưa thuộc về Đấng Christ. Hãy tìm kiếm Ngài cho đến khi bạn có được Ngài.)

VIII. TIẾP TỤC BỀN LÒNG — GIÁO LÝ CÁC SỨ ĐỒ, SỰ THÔNG CÔNG, LỄ BỂ BÁNH, SỰ CẦU NGUYỆN

A. Công-vụ các Sứ-đồ 2:41 Vậy, những kẻ nhận lời đó đều chịu phép báp-tem; và trong này ấy, có độ ba ngàn người thêm vào Hội thánh. **[G4342 proskartereo ■]** (42) Vả, những người ấy bền lòng giữ lời dạy của các sứ đồ, sự thông công của anh em, lễ bẻ bánh, và sự cầu nguyện.

NHỮNG NGƯỜI VUI LÒNG NHẬN LỜI ĐÓ ĐỀU CHỊU PHÉP BÁP-TÊM → HỌ BỀN LÒNG GIỮ LỜI DẠY CỦA CÁC SỨ ĐỒ + SỰ THÔNG CÔNG + LỄ BỂ BÁNH + SỰ CẦU NGUYỆN.

B. Công-vụ các Sứ-đồ 2:46 Ngày nào cũng vậy, cứ chăm chỉ đến đền thờ; còn ở nhà, thì bẻ bánh và dùng bữa chung với nhau cách vui vẻ thật thà (47) ngợi khen Đức Chúa Trời và được đẹp lòng cả dân chúng. Mỗi ngày Chúa lấy những kẻ được cứu thêm vào Hội thánh.

NGÀY NÀO CŨNG VẬY, CỨ CHĂM CHỈ ĐẾN ĐỀN THỜ → MỖI NGÀY CHÚA LẤY NHỮNG KẺ ĐƯỢC CỨU THÊM VÀO HỘI THÁNH.

C. 1 Cô-rinh-tô 11:23 Vả, tôi có nhận nơi Chúa điều tôi đã dạy cho anh em: ấy là Đức Chúa Jêsus, trong đêm Ngài bị nộp, lấy bánh (24) tạ ơn, rồi bẻ ra mà phán rằng: Này là thân thể ta, vì các ngươi mà phó cho; hãy làm điều này để nhớ ta. (25) Cũng một lễ ấy, sai khi ăn bữa tối rồi, Ngài lấy chén và phán rằng: Chén này là sự giao ước mới trong huyết ta; hễ khi nào các ngươi uống, hãy làm điều này để nhớ ta. (26) Ay vậy, mỗi lần anh em ăn bánh này, uống chén này, thì rao sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến.

TÔI CÓ NHẬN NƠI CHÚA + NÀY LÀ THÂN THỂ TA, VÌ CÁC NGƯỜI MÀ TÁN NÁT → HÃY LÀM ĐIỀU NÀY ĐỂ NHỚ ĐẾN TA → CÁC NGƯỜI RAO SỰ CHẾT CỦA CHÚA CHO TỚI LÚC NGÀI ĐẾN.

D. Giăng 6:54 Ai ăn thịt và uống huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại.

AI ĂN THỊT VÀ UỐNG HUYẾT TA THÌ ĐƯỢC SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI → TA SẼ KHIẾN NGƯỜI ĐÓ SỐNG LẠI.

E. 1 Giăng 1:9 Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác.

CÒN NẾU CHÚNG TA XƯNG TỘI MÌNH → THÌ NGÀI LÀ THÀNH TÍN CÔNG BÌNH ĐỂ THA TỘI CHO CHÚNG TA, VÀ LÀM CHO CHÚNG TA SẠCH MỌI ĐIỀU GIAN ÁC.

F. Hê-bơ-rơ 3:13 Nhưng hằng ngày anh em hãy khuyên bảo lẫn nhau, đang khi còn gọi là "Ngày nay," hầu cho trong anh em không ai bị tội lỗi dỗ dành mà cứng lòng.

NHƯNG HẰNG NGÀY ANH EM HÃY KHUYÊN BẢO LẶN NHAU → HẦU CHO TRONG ANH EM KHÔNG AI BỊ TỘI LỖI DỖ DÀNH MÀ CỨNG LÒNG.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — hãy để ý xem lời Chúa nhắc đi nhắc lại từ HẰNG NGÀY nhiều đến thế nào. Họ cứ bèn lòng hằng ngày. Họ bẻ bánh từ nhà này sang nhà khác. Họ khuyên bảo lẫn nhau hằng ngày. Đây không phải là một tôn giáo của một giờ vào Chúa Nhật, và một giờ giữa tuần — một chỗ ngồi được hâm nóng hai lần, còn phần đời còn lại là của riêng mình. Hội thánh đầu tiên đã sống điều đó mỗi ngày, cùng nhau, và Chúa cứ thêm vào hội thánh hằng ngày những người được cứu. Một đức tin bị gác lại cho đến buổi nhóm kế tiếp là một đức tin sẽ chai cứng bởi sự lừa dối của tội lỗi. Ngài không đòi hỏi một cuộc viếng thăm. Ngài đòi hỏi một đời sống.)

IX. Ở TRONG ĐẲNG CHRIST — TIẾP TỤC TRONG ĐỨC TIN

A. Giăng 15:4 Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. **[G3306 meno ■]** (5) Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được.

TRỪ KHI CÁC NGƯỜI CỨ Ở TRONG TA → NẾU KHÔNG CÓ TA, CÁC NGƯỜI CHẲNG LÀM CHI ĐƯỢC.

B. Cô-lô-se 1:23 miễn là anh em tin Chúa cách vững vàng không núng, chẳng hề dời khỏi sự trông cậy đã truyền ra bởi đạo Tin Lành mà anh em đã nghe, là đạo được giảng ra giữa mọi vật dựng nên ở dưới trời, và chính tôi, Phao-lô, là kẻ giúp việc của đạo ấy.

NẾU ANH EM CỨ ĐỨNG VỮNG TRONG ĐỨC TIN, CÓ NỀN TẢNG VÀ KIÊN ĐỊNH → KHÔNG BỊ DỜI ĐỔI KHỎI SỰ TRÔNG CẬY ĐÃ CHỨA TRONG TIN LÀNH.

C. 2 Giăng 1:9 Hễ ai đi đông dài, chẳng bèn lòng theo đạo Đấng Christ, thì người ấy không có Đức Chúa Trời. Còn ai bèn lòng trong đạo ấy, thì người đó có Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. **[G3306 meno ■]**

CÒN AI BỀN LÒNG TRONG ĐẠO ẤY → THÌ NGƯỜI ĐÓ CÓ ĐỨC CHÚA CHA VÀ ĐỨC CHÚA CON.

D. Rô-ma 11:22 Vậy hãy xem sự nhờn từ và sự nghiêm ngặt của Đức Chúa Trời: sự nghiêm ngặt đối với họ là kẻ đã ngã xuống, còn sự nhờn từ đối với người, miễn là người cầm giữ mình trong sự nhờn từ Ngài: bằng chẳng, người cũng sẽ bị chặt.

HÃY XEM SỰ NHẬN TỪ VÀ SỰ NGHIÊM KHẮC CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI → NẾU NGƯỜI CỨ Ở TRONG SỰ NHẬN TỪ NGÀI → BẰNG CHẲNG, NGƯỜI CŨNG SẼ BỊ CHẶT ĐI.

E. Khải-huyền 3:15 Ta biết công việc của người; người không lạnh cũng không nóng. Ước gì người lạnh hoặc nóng thì hay! (16) Vậy, vì người hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên ta sẽ nhả người ra khỏi miệng ta.

KHÔNG LẠNH CŨNG KHÔNG NÓNG → VÌ NGƯỜI HÂM HẨM → TA SẼ NHẢ NGƯỜI RA KHỎI MIỆNG TA.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — hãy chú ý điều Chúa làm với những kẻ hâm hẩm. Không chỉ kẻ lạnh lùng, mà cả kẻ hâm hẩm — người chỉ có đủ đạo để cảm thấy dễ chịu, mà không đủ để sống động — người ấy Ngài sẽ nhả ra khỏi miệng Ngài. Cứ ở trong Ngài không phải là nắm giữ bằng một sợi chỉ mong manh, nóng vào ngày Chúa Nhật và lạnh suốt cả tuần. Đó là phải cháy lên. Ngài phán, thà nóng, hay thậm chí lạnh, còn hơn cái trạng thái nửa vời ấy khiến Ngài phát bệnh. Hãy ở trong Ngài, và để Ngài giữ cho người cháy mãi đến cùng.)

X. BỀN LÒNG ĐẾN CUỐI CÙNG

A. Ma-thi-ơ 24:13 Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. **[G5278 hupomeno ■]**
NHƯNG KẺ NÀO BỀN CHÍ CHO ĐẾN CUỐI CÙNG → THÌ SẼ ĐƯỢC CỨU.

B. Khải-huyền 2:10 Người chớ ngại điều mình sẽ chịu khổ. Nay, ma quỷ sẽ quảng nhiều kẻ trong các người vào ngục, hầu cho các người bị thử thách; các người sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày. Khá giữ trung tín cho đến chết, rồi ta sẽ ban cho người mũ triều thiên của sự sống.

NGƯỜI CHỚ NGẠI ĐIỀU MÌNH SẼ CHỊU KHỔ. NAY → KHÁ GIỮ TRUNG TÍN CHO ĐẾN CHẾT → RỒI TA SẼ BAN CHO NGƯỜI MŨ TRIỀU THIÊN CỦA SỰ SỐNG.

C. 1 Cô-rinh-tô 11:28 Vậy mỗi người phải tự xét lấy mình, và như thế mới ăn bánh uống chén ấy;
VẬY MỖI NGƯỜI PHẢI TỰ XÉT LẤY MÌNH → VÀ NHƯ THẾ MỚI ĂN BÁNH UỐNG CHÉN ẤY.

D. Châm-ngôn 24:16 Vì người công bình dầu sa ngã bảy lần, cũng chỗi dậy; Còn kẻ hung ác bị tai vạ đánh đổ.

VÌ NGƯỜI CÔNG BÌNH DẦU SA NGÃ BẢY LẦN, CŨNG CHỖI DẬY.

E. 1 Giăng 2:1 Hỡi con cái bé mọn ta, ta viết cho các con những điều này, hầu cho các con khỏi phạm tội. Nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Jêsus Christ, tức là Đấng công bình.

NẾU CÓ AI PHẠM TỘI → CHÚNG TA CÓ ĐẤNG BIỆN HỘ Ở NƠI ĐỨC CHÚA CHA, LÀ ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST, ĐẤNG CÔNG BÌNH.

F. Hê-bơ-rơ 7:25 Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ ấy.

NGÀI CÓ THỂ CỨU HỌ ĐẾN ĐỜI ĐỜI → VÌ NGÀI HẰNG SỐNG ĐỂ CẦU THAY CHO HỌ.

G. Thi-thiên 103:12 Phương đông xa cách phương tây bao nhiêu, Thì Ngài đã đem sự vi phạm chúng tôi khỏi xa chúng tôi bấy nhiêu.

PHƯƠNG ĐÔNG XA CÁCH PHƯƠNG TÂY BAO NHIÊU → THÌ NGÀI ĐÃ ĐEM SỰ VI PHẠM CHÚNG TÔI KHỎI XA CHÚNG TÔI BẬY NHIÊU.

H. Hê-bơ-rơ 8:12 Nhơn ta sẽ tha sự gian ác của họ, Và không nhớ đến tội lỗi họ nữa.

VÀ KHÔNG NHỚ ĐẾN TỘI LỖI HỌ NỮA.

I. Giăng 10:27 Chiên ta nghe tiếng ta, ta quen nó, và nó theo ta. (28) Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay ta. (29) Cha ta là Đấng lớn hơn hết đã cho ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha.

CHIÊN TA NGHE TIẾNG TA + CHÚNG THEO TA → CHẲNG AI CƯỚP CHÚNG NÓ KHỎI TAY TA ĐƯỢC.

J. Ê-xê-chi-ên 18:24 Nhưng nếu kẻ công bình xây bỏ sự công bình của mình, nếu nó phạm sự gian ác, nếu nó bắt chước mọi sự gớm ghiếc mà kẻ dữ tự làm, thì nó sẽ sống không? Không có một việc công bình nào nó đã làm sẽ được nhớ lại; vì cơ sự phạm pháp mà nó đã làm, và tội lỗi nó đã phạm, nên nó sẽ chết trong đó.

NHƯNG NẾU KẺ CÔNG BÌNH XÂY BỎ SỰ CÔNG BÌNH CỦA MÌNH → VÀ TỘI LỖI NÓ ĐÃ PHẠM, NÊN NÓ SẼ CHẾT TRONG ĐÓ.

K. Châm-ngôn 26:11 Kẻ ngu muội làm lại việc ngu dại mình, Khác nào con chó đã mưa ra, rồi liếm lại.

KẺ NGU MUỘI LÀM LẠI VIỆC NGU DẠI MÌNH → KHÁC NÀO CON CHÓ ĐÃ MƯA RA, RỒI LIẾM LẠI.

L. 2 Phi-e-rơ 2:20 Vả, chúng nó bởi sự nhận biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ, mà đã thoát khỏi sự ô uế của thế gian, rồi lại mắc phải và suy phục những sự đó, thì số phận sau cùng của chúng nó trở xấu hơn lúc đầu. (21) chúng nó đã biết đường công bình, rồi lại lui đi về lời răn thánh đã truyền cho mình, thế thì thà rằng không biết là hơn. (22) Đã xảy đến cho chúng nó như lời tục ngữ rằng: Chó liếm lại đồ nó đã mưa, heo đã rửa sạch rồi, lại liên lạc trong vũng bùn.

LẠI MẮC PHẢI VÀ SUY PHỤC NHỮNG SỰ ĐÓ → SỐ PHẬN SAU LẠI XẤU HƠN LÚC ĐẦU → CHÓ LIẾM LẠI ĐỒ NÓ ĐÃ MƯA + HEO ĐÃ RỬA SẠCH RỒI, LẠI LẤN LÓC TRONG VÙNG BÙN.

M. Ma-thi-ơ 7:22 Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhơn danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhơn danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhơn danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? (23) Khi ấy, ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi ta!

LẠY CHÚA, LẠY CHÚA, CHÚNG TÔI CHẲNG TỪNG NHÂN DANH CHÚA MÀ NÓI TIÊN TRI SAO? → TA CHẲNG BIẾT CÁC NGƯỜI BAO GIỜ: HÃY LUI RA KHỎI TA, CÁC NGƯỜI LÀ KẺ LÀM GIAN ÁC.

(Suy nghĩ riêng của tôi — một hài nhi trong Đấng Christ có thể đưa tay chạm vào ngọn lửa dù Cha đã bảo không. Đó là sự vấp ngã của một đứa trẻ còn đang học hỏi, và Cha biết điều đó. Một người con trưởng thành thì phải biết hơn thế. Nhưng đây là lòng thương xót trong việc ấy: dù khi chúng ta phạm tội, chúng ta không bị vứt bỏ. Chúng ta có một Đấng Biện Hộ — Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng công bình — Ngài luôn sống và luôn cầu thay cùng Cha cho chúng ta. Vì vậy chúng ta đứng dậy trở lại. Người công bình ngã bảy lần, rồi lại đứng dậy. Chúng ta tự xét mình, xưng ra điều mình đã làm, xây bỏ khỏi đó, rồi trở lại lo việc của Cha mình, để quá khứ ở lại phía sau — bởi vì Đức Chúa Trời đã dòi tội lỗi chúng ta xa như phương đông xa cách phương tây, và Ngài không còn nhớ đến nữa. Nhưng chớ biến lòng thương xót này thành cái cớ. Ê-xê-chi-ên cho thấy mặt kia của vấn đề: một người công bình xây bỏ sự công bình của mình mà chết trong tội lỗi mình, thì sẽ không được cứu bởi sự công bình mà mình từng có. Phi-e-rơ cho thấy cùng một hình ảnh ấy trong Tân Ước, và ông trích câu tục ngữ xưa để làm điều đó: con chó trở về ăn lại đồ nó đã mưa ra, heo đã tắm rửa sạch rồi lại lặn vào vũng bùn — kẻ đã thoát khỏi sự ô uế của thế gian nhờ biết Chúa, rồi lại quay về trong đó, cuối cùng trở nên tệ hơn lúc ban đầu. Và Đức

Chúa Jêsus phán với những kẻ làm điều ác nhân danh Ngài rằng: "Ta chẳng hề biết các ngươi bao giờ." Bây giờ hãy nắm giữ cả hai lưỡi của thanh gươm này, và đừng làm cùn bên nào cả. Chúa phán rằng không ai có thể cướp chiến của Ngài khỏi tay Ngài — không kẻ thù nào, không quyền lực nào, không người nào. Sự an toàn ấy là thật, và chính là sự nắm giữ của Ngài mới giữ vững, chẳng phải của chúng ta. Nhưng hãy xem cách Ngài mô tả những con chiên ấy: chúng nghe tiếng Ngài, và chúng theo Ngài. Lời Kinh Thánh không hề cho thấy một con chiên bị giật khỏi tay Ngài; nó cho thấy kẻ đã được rửa sạch quay lại và tự ý bước trở về vũng bùn. Kinh Thánh giữ cả hai điều này — bàn tay không thể bị mở ra, và lời cảnh báo chó xây bờ — và không hề hòa tan chúng thành một công thức dễ dãi, nên chúng ta cũng sẽ không làm vậy. Đừng thất vọng khi bạn vấp ngã: Đáng Biện Hộ là thật, và con đường trở về nhà vẫn rộng mở. Đừng cho rằng bạn có thể tự do quay lại: lời cảnh báo cũng là thật. Hãy ngã, nhưng hãy đứng dậy. Hãy đứng dậy, và hãy bền lòng cho đến cuối cùng.)

XI. HÃY THẬN TRỌNG — HÃY NGHE CÁC SỨ GIẢ, VÀ HÃY CẨN THẬN VỚI TIN LÀNH KHÁC

A. 1 Giăng 4:6 Chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời: ai nhìn biết Đức Chúa Trời thì nghe chúng ta; còn ai chẳng hề thuộc về Đức Chúa Trời, thì chẳng nghe chúng ta. Ấy bởi đó chúng ta nhìn biết thần chân thật và thần sai lầm.

AI BIẾT ĐỨC CHÚA TRỜI THÌ NGHE CHÚNG TA → BỞI ĐÓ CHÚNG TA NHẬN BIẾT THẦN LẼ THẬT VÀ THẦN SAI LẦM.

B. Ga-la-ti 1:8 Nhưng nếu có ai, hoặc chính chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành đã truyền cho anh em, thì người ấy đáng bị a-na-them! (9) Tôi đã nói rồi, nay lại nói lần nữa: Nếu ai truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành anh em đã nhận, thì người ấy đáng bị a-na-them!

DÙ CHÚNG TÔI, HAY MỘT THIÊN SỨ TỪ TRỜI, GIẢNG MỘT TIN LÀNH KHÁC → THÌ NGƯỜI ẤY ĐÁNG BỊ ĐOÁN PHẠT.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — hãy ghi nhớ điều này: nếu điều chúng ta tin không phù hợp với điều các sứ giả đã rao giảng, thì CHÚNG TA sai, chứ không phải họ. Họ đã thấy Ngài, đã nghe Ngài, và được chính Ngài sai phái. Ai lắng nghe Đức Chúa Trời thì lắng nghe họ. Đặt một giáo sư lên trên các sứ đồ tức là lắng nghe tinh thần sai lạc.)

C. Giu-đe 1:3 Hỡi kẻ rất yêu dấu, vì tôi đã ân cần viết cho anh em về sự cứu rỗi chung của chúng ta, tôi tưởng phải làm điều đó, để khuyên anh em vì đạo mà tranh chiến, là đạo đã truyền cho các thánh một lần đủ rồi. (4) Vì có mấy kẻ kia lên vào trong vòng chúng ta là những kẻ bị định đoán phạt từ lâu rồi, kẻ chẳng tin kính đối ơn Đức Chúa Trời chúng ta ra việc tà ác, chối Đấng Chủ tể và Chúa có một của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ.

HÃY VÌ ĐẠO TRANH ĐẤU ĐÃ TRUYỀN LẠI MỘT LẦN → VÌ CÓ MẤY KẺ LÉN VÀO GIỮA VÒNG ĐÓ.

D. 2 Phi-e-rơ 2:1 Dầu vậy, trong dân chúng cũng đã có tiên tri giả, và cũng sẽ có giáo sư giả trong anh em; họ sẽ truyền những đạo dối làm hại, chối Chúa đã chuộc mình, tự mình chuốc lấy sự hủy phá thành linh.

GIÁO SƯ GIẢ SẼ TRUYỀN NHỮNG ĐẠO DỐI LÀM HẠI → CHỐI CHÚA ĐÃ CHUỘC MÌNH.

E. 2 Cô-rinh-tô 11:13 Vì mấy người như vậy là sứ đồ giả, là kẻ làm công lừa dối, mạo chức sứ đồ của Đấng Christ. (14) Nào có lạ gì, chính quỷ Sa-tan mạo làm thiên sứ sáng láng.

CÁC SỨ ĐỒ GIẢ, NHỮNG KẺ LÀM CÔNG LỪA DỐI → CHÍNH SA-TAN CŨNG ĐỘI LỐT LÀM THIÊN SỨ SÁNG LÁNG.

(Suy nghĩ riêng của tôi — ngay trong thời các sứ đồ, đã có người len lỏi vào và xuyên tạc sự dạy dỗ. Huống chi trong thời đại chúng ta, khi phần lớn những gì được dạy đều mới mẻ, không có gốc rễ từ lời xưa, và không được xử lý cách đúng đắn. Một điều không phải là chân lý chỉ vì có nhiều người tin nó, cũng không phải vì nó đã cũ trong miệng loài người. Nó chỉ là chân lý nếu phù hợp với những gì các sứ giả đã truyền lại.)

2 Ti-mô-thê 4:3 Vì sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe đạo lành; những vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình (4) bịt tai không nghe lẽ thật, mà xây hướng về chuyện huyền.

HỌ SẼ KHÔNG CHỊU NGHE ĐẠO LÀNH → NHƯNG VÌ TƯ DỤC MÌNH MÀ NHÓM HỌP CÁC GIÁO SƯ CHO MÌNH, LÀ NHỮNG NGƯỜI VÌ HỌ GÃI NGỬA TAI HỌ.

1 Ti-mô-thê 4:1 Vả, Đức Thánh Linh phán tỏ tường rằng, trong đời sau rốt, có mấy kẻ sẽ bội đạo mà theo các thần lừa dối, và đạo lý của quỷ dữ

TRONG THỜI KỲ SAU HẾT, MỘT SỐ NGƯỜI SẼ BỘI ĐẠO → NGHE THEO NHỮNG TÀ LINH VÀ ĐẠO LÝ CỦA QUỶ DỮ.

(Đây là những suy nghĩ cá nhân của tôi — và đây chính là giờ ấy: những người sẽ không chịu nghe sự dạy dỗ lành mạnh, nhưng vì tư dục mà nhóm họp các thầy giáo cho mình theo đám đông — bao nhiêu là để làm cho đã ngứa tai, và nói cho họ nghe những gì họ muốn nghe. Một người có thể xây dựng cả một ngôi nhà đầy các thầy giáo, mỗi người đều đồng ý với người ấy, và mỗi người đều sai lầm. Chân lý chưa bao giờ được chứng minh bởi số đông, chưa bao giờ trở nên đúng bởi số người tin nó, và chưa bao giờ bị uốn cong để làm vừa lòng tai người nghe. Hãy xây bỏ khỏi lẽ thật, thì các người bị xây hướng — lời ấy đã phán vậy — về những chuyện huyền.)

F. 2 Ti-mô-thê 2:15 Hãy chuyên tâm cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời như người làm công không chỗ trách được, lấy lòng ngay thẳng giảng dạy lời của lẽ thật.

HÃY CHUYÊN TÂM CHO ĐƯỢC ĐẸP LÒNG ĐỨC CHÚA TRỜI → LẤY LÒNG NGAY THẮNG GIẢNG DẠY LỜI CỦA LẼ THẬT.

G. Ma-thi-ơ 4:4 Đức Chúa Jêsus đáp: Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.

NGƯỜI TA SỐNG CHẲNG PHẢI CHỈ NHỜ BÁNH MÀ THÔI → SONG NHỜ MỌI LỜI NÓI RA TỪ MIỆNG ĐỨC CHÚA TRỜI.

H. Châm-ngôn 30:5 Các lời của Đức Chúa Trời đều đã thét luyện: Ngài là cái thuẫn đỡ cho người nương cậy nơi Ngài. (6) Chớ thêm chi vào các lời Ngài. E Ngài quở trách người, và người bị cầm nói dối chẳng.

CÁC LỜI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI ĐỀU ĐÃ THÉT LUYỆN → CHỚ THÊM CHI VÀO CÁC LỜI NGÀI.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — chúng ta không được tự do lựa chọn giữa những lời của Đức Chúa Trời, giữ lại những lời dễ và bỏ đi những lời khó. Con người sống bởi MỌI lời. Thêm vào đó, hoặc bớt đi, sẽ bị coi là kẻ nói dối trước mặt Đức Chúa Trời, Đấng đã phán những lời ấy.)

XII. GƯƠNG CỦA TÊN TRỘM CƯỚP TRÊN CÂY THẬP TỰ

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — đây là hòn đá mà nhiều người dựa trên đó để lập luận toàn bộ quan điểm của mình: họ nói rằng tên trộm hấp hối đã được cứu, và hẳn chưa bao giờ chịu phép báp-têm; vì vậy phép báp-têm không cần thiết. Bây giờ chúng ta hãy cân nhắc điều đó dưới ánh sáng của lời Chúa, và xem thực sự nó đứng vững trên điều gì.)

A. Lu-ca 23:40 Nhưng tên kia trách nó rằng: Người cũng chịu một hình phạt ấy, còn chẳng sợ Đức Chúa Trời sao? (41) Về phần chúng ta, chỉ là sự công bình, vì hình ta chịu xứng với việc ta làm; nhưng người này không hề làm một điều gì ác. (42) Đoạn lại nói rằng: Hỡi Jêsus, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi! (43) Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng người, hôm nay người sẽ được ở với ta trong nơi Ba-ra-đi.

CHÚNG TA NHẬN LẤY SỰ BÁO ĐÁP XỨNG VỚI VIỆC MÌNH ĐÃ LÀM → LẠY CHÚA, XIN NHỚ ĐẾN TÔI → HÔM NAY NGƯỜI SẼ ĐƯỢC Ở VỚI TA TRONG NƯỚC THIÊN Đàng.

B. Ma-thi-ơ 3:5 Bấy giờ, dân thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, và cả miền chung quanh sông Giô-đanh đều đến cùng người; (6) và khi họ đã xưng tội mình rồi, thì chịu người làm phép báp-têm dưới sông Giô-đanh.

GIÊ-RU-SA-LEM + CẢ MIỀN GIU-ĐÊ + CẢ MIỀN XUNG QUANH SÔNG GIÔ-ĐANH → ĐƯỢC NGƯỜI LÀM PHÉP BÁP-TÊM CHO, XƯNG TỘI MÌNH RA.

C. Mác 1:4 Giảng đã tới, trong đồng vắng vừa làm vừa giảng phép báp-têm ăn năn, cho được tha tội. (5) Cả xứ Giu-đê và hết thấy dân sự thành Giê-ru-sa-lem đều đến cùng người, xưng tội mình và chịu người làm phép báp-têm dưới sông Giô-đanh.

CẢ XỨ GIU-ĐÊ + NGƯỜI GIÊ-RU-SA-LEM → ĐỀU CHỊU NGƯỜI LÀM PHÉP BÁP-TÊM TRONG SÔNG GIÔ-ĐANH.

D. Lu-ca 7:29 Cả dân chúng cùng kẻ thu thuế chịu Giảng làm phép báp-têm, đều xưng Đức Chúa Trời là công bình. (30) Song người Pha-ri-si cùng các thầy dạy luật không chịu Giảng làm phép báp-têm, nên chê bỏ ý Đức Chúa Trời định về mình.

CẢ DÂN CHÚNG CÙNG KẺ THUẾ ĐỀU CHỊU PHÉP BÁP-TÊM → SONG NGƯỜI PHA-RI-SI CÙNG CÁC THẦY DẠY LUẬT, KHÔNG CHỊU PHÉP BÁP-TÊM, THÌ KHƯỞC BỎ Ý MUỐN ĐỨC CHÚA TRỜI.

E. Ma-thi-ơ 21:32 Vì Giảng đã theo đường công bình đến cùng các người, nhưng các người không tin, còn những kẻ thu thuế và phường dĩ điểm đã tin người; và các người, khi đã thấy điều ấy, sau cũng không ăn năn đặt tin người.

NHỮNG NGƯỜI THU THUẾ VÀ NHỮNG KẺ MÃI DÂM ĐÃ TIN NGƯỜI.

F. Giăng 4:1 Khi Chúa đã hay rằng người Pha-ri-si có nghe đồn Ngài gọi và làm phép báp tem được nhiều môn đồ hơn Giăng (2) (kỳ thiệt không phải chính Đức Chúa Jêsus làm phép báp tem, nhưng là môn đồ Ngài)

CHÚA GIÊ-SU LÀM PHÉP BÁP-TÊM VÀ THÊM MÔN ĐỒ NHIỀU HƠN GIĂNG.

(Suy nghĩ riêng của tôi — bây giờ hãy cân nhắc về người trộm cướp theo cách này. Lời Chúa chưa từng một lần nói rằng ông ấy không được báp tem. Đó là điều người ta tự giả định, rồi dựng cả một giáo lý trên chính sự giả định của mình. Nhưng hãy nghe kỹ điều lời Chúa THỰC SỰ nói: Giê-ru-sa-lem, và Cả xứ Giu-đê, và cả miền chung quanh sông Giô-đanh đều đi ra và chịu báp tem, xưng ra tội lỗi mình. Dân chúng thường và những người thu thuế đều chịu báp tem. Những kỳ nữ đã tin. Chỉ có người Pha-ri-si và các thầy dạy luật từ chối, và không chịu báp tem. Người trộm cướp ấy không phải là người Pha-ri-si — ông là một người trong đám dân chúng, một tội phạm, chính là loại người đã chen chúc đến chịu báp tem của Giăng, báp tem về sự ăn năn. Và trên cây thập tự, ông đã làm chính điều mà báp tem nhằm để thực hiện: ông xưng nhận tội lỗi mình — chúng ta chịu đúng như những việc chúng ta đã làm đáng phải chịu. Hãy thêm vào đó sự kiện rằng các môn đồ của Chúa còn báp tem cho nhiều người hơn cả Giăng, khắp cả xứ ấy, suốt hơn ba năm. Vậy sự thật ngược lại hoàn toàn với lời bào chữa: lời Chúa không dẫn chúng ta đến một người trộm cướp chưa từng chịu báp tem, mà đến một người hầu như chắc chắn ĐÃ chịu báp tem cùng với những người khác. Những ai dựa vào ông ấy đã dựa vào một người đã được rửa sạch rồi.)

G. Hê-bơ-rơ 9:16 Vì khi có chúc thư, thì cần phải đợi đến kẻ trời chết đã hứa cho mình. (17) Chúc thư chỉ có giá trị sau khi chết, và hễ kẻ trời còn sống thì nó không có quyền gì.

CHÚC THƯ CHỈ CÓ GIÁ TRỊ SAU KHI CHẾT → VÀ HẸ KẸ TRỜI CÒN SỐNG THÌ NÓ KHÔNG CÓ QUYỀN GÌ.

(Suy nghĩ riêng của tôi — và giả sử điều tệ nhất, rằng người ấy chưa từng chịu báp tem chút nào: dù vậy người ấy cũng không phải là một khuôn mẫu cho anh chị em. Người ấy đã chết trước khi giao ước mới có hiệu lực. Một chúc thư không có hiệu lực khi người lập ra nó vẫn còn sống, và Chúa lúc đó chưa chết. Vì vậy tên trộm được tiếp nhận theo cách người ta được tiếp nhận trong thời kỳ cũ, trước khi cánh cửa của giao ước mới này từng được mở ra. Và người ấy bị đóng đinh trên thập tự giá, tay và chân, không thể bước xuống để chịu báp tem. Đức Chúa Trời đòi hỏi sự vâng lời nơi một người trong những gì người ấy có khả năng làm. Điều mà một người sắp chết KHÔNG THỂ làm không phải là lý do bào chữa cho một người đang sống CÓ THỂ làm. Anh chị em không bị đóng đinh trên thập tự giá; anh chị em có thể vâng lời.)

H. Ma-thi-ơ 7:26 Kẻ nào nghe lời ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người đại cật nhà mình trên đất cát. (27) Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều.

NGHE MÀ KHÔNG LÀM THEO → XÂY NHÀ MÌNH TRÊN CÁT → VÀ SỰ ĐỔ NÁT CỦA NÓ RẤT LỚN.

(Suy nghĩ cá nhân của tôi — vì vậy cả lời bào chữa đó treo lơ lửng trên một giả định mà lời ấy chẳng bao giờ nói đến. Nó đứng nghịch lại với chứng cứ rõ ràng mà lời ấy đã đưa ra. Đó là một cái nhà xây trên cát, và sự sụp đổ của nó sẽ lớn lắm. Nhưng mệnh lệnh thì đứng trên đá, và nó chẳng hề chuyển dịch: hãy hối cải, và chịu phép báp tem, mỗi người trong các người.)

(Đây là những suy nghĩ cá nhân của tôi — nhưng xin hãy nghe điều này với lòng tôn kính, chứ đừng vội cho rằng mình đã hiểu hết mọi sự. Nhiều người đã từng cho là mình hiểu, và đã sai lầm. Còn chúng tôi, những người mang đến cho anh chị em những lời này, cũng không dám tự nhận là biết hết mọi điều. Chúng tôi vẫn còn đang học hỏi, và sẵn lòng để lời Chúa cùng những người đã được sai phái sửa dạy. Nhưng chúng tôi không dám thay đổi những gì các sứ giả đã nói rõ ràng. Vậy xin anh chị em hãy tự mình xem xét: nếu chúng tôi có sai, xin để lời Chúa sửa lại chúng tôi. Nhưng hãy cẩn thận kẻo anh chị em bị dẫn đi lạc lối vì lắng nghe tiếng nói của loài người hơn là tiếng nói của các sứ đồ của Chiên Con. Chúng tôi xem xét câu hỏi đặc biệt này thật chi tiết như một ví dụ cho thấy anh chị em vẫn có thể tin một điều gì đó ngay cả khi bề ngoài Kinh Thánh dường như đang mạnh mẽ nói ngược lại. Chúng ta phải phân giải lời Chúa cách đúng đắn: chúng ta không được thêm vào, và cũng không được bớt đi.)

LỜI CẦU NGUYỆN ĐỂ TIẾP NHẬN NGÀI

Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót con, một kẻ có tội. Con đã nghe lẽ thật, và lòng con đau đớn, con hỏi Ngài: con phải làm gì? Con hết lòng tin rằng Đức Chúa Jêsus Christ đã chết vì con và sống lại, và con dùng miệng mình xưng Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa. Con ăn năn — con từ bỏ tội lỗi mình mà hết lòng trở về cùng Ngài. Con sẽ chịu phép báp tem nhân danh Ngài để được tha tội, và được chôn với Ngài, hầu cho được sống đời mới. Xin đầy đầy con bằng Đức Thánh Linh Ngài, vì nếu không có Thánh Linh của Đấng Christ thì con chẳng thuộc về Ngài. Xin gìn giữ con: xin giúp con cứ bền lòng theo lời

dạy của các sứ đồ, sự bẻ bánh, và sự cầu nguyện; xin giúp con cứ liên hiệp với Đấng Christ như nhánh nho liền với gốc nho; xin giúp con chịu đựng đến cuối cùng, trung tín cho đến chết. Xin cứu con, lạy Chúa, và dẫn dắt con trên con đường. A-men.

BÀI KIỂM TRA THỰC HÀNH

1. Khi nghe điều đó, họ đau đớn trong lòng, và nói rằng —
 - a) Sao người trì hoãn?
 - b) Hỡi anh em, chúng ta phải làm chi?
 - c) Người ấy có được sống chăng?
2. Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm, mỗi người trong danh Đức Chúa Jêsus Christ để —
 - a) sự tha tội
 - b) sự bảo đảm của lương tâm tốt
 - c) sự báo ứng xứng đáng với việc chúng ta đã làm
3. Người run sợ, đến sắp mình xuống, và nói: Các chúa ơi, tôi phải làm chi cho được cứu rỗi? Hai người trả lời rằng: Hãy tin Đức Chúa Jêsus. Ngay giờ đó, ban đêm, người —
 - a) đã được đóng ấn cho đến ngày cứu chuộc
 - b) cứ ở luôn tại đền thờ hằng ngày
 - c) đã chịu báp-têm, người và cả nhà người, ngay lập tức
4. Na-a-man liền xuống trầm mình dưới sông Giô-đanh bảy lần, thịt người trở nên —
 - a) trắng như tuyết
 - b) như thịt của một đứa trẻ nhỏ, và người được sạch
 - c) sau khi người tắm trong các sông ở Đa-mách
5. Hễ ai đi đông dài, chẳng bền lòng theo đạo Đấng Christ —
 - a) chẳng có Đức Chúa Trời
 - b) có cả Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con
 - c) sẽ được mào triều thiên của sự sống
6. Nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ —
 - a) người được đóng ấn cho đến ngày cứu chuộc
 - b) người ấy sẽ được báp-têm bằng phép báp-têm của Giăng
 - c) người ấy chẳng thuộc về Ngài
7. Chúc thư chỉ có hiệu lực —
 - a) khi kẻ lập chúc thư còn sống
 - b) sau khi người ta đã chết
 - c) khi lời ở gần con, ở trong miệng con

ĐÁP ÁN: 1-b · 2-a · 3-c · 4-b · 5-a · 6-c · 7-b

LỐI RẼ — Ga-la-ti 3:27 ("chịu phép báp-têm trong Đấng Christ") mở ra dòng dõi Áp-ra-ham: "Lại nếu anh em thuộc về Đấng Christ, thì anh em là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là kẻ kế tự theo lời hứa" (Ga-la-ti 3:29).

LỐI RẼ — Ê-phê-sô 1:14 ("của tin của Thánh Linh") mở ra sự chuộc lại cơ nghiệp đã mua — chính là cơ nghiệp ấy, và ngày mà khoản đặt cọc được trả đầy đủ.

Câu trả lời này không chỉ dựa trên tiếng nói của một người viết mà thôi. Môi-se, Đa-vít, Sa-lô-môn, Ê-sai và Ê-xê-chi-ên đứng trong đó bên cạnh Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, Giăng, Phao-lô, Phi-e-rơ và Giu-đe, cùng với sách Hê-bơ-rơ bên cạnh họ — mười hai nhân chứng trải khắp Cựu Ước và Tân Ước, tất cả đều nói cùng một điều.

ĐÓNG LẠI

Khải-huyền 2:10 Người chớ ngại điều mình sẽ chịu khổ. Nay, ma quỷ sẽ quăng nhiều kẻ trong các người vào ngục, hầu cho các người bị thử thách; các người sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày. Khá giữ trung tín cho đến chết, rồi ta sẽ ban cho người mũ triều thiên của sự sống.

KHÁ GIỮ TRUNG TÍN CHO ĐẾN CHẾT → RỒI TA SẼ BAN CHO NGƯỜI MŨ TRIỀU THIÊN CỦA SỰ SỐNG.

TỪ KHÓA HY LẠP

“tin” — G4100 pisteuo — có đức tin; tin cậy; phó thác cho

Hãy tin Đức Chúa Jê-sus, thì người và cả nhà đều sẽ được cứu — đức tin trong lòng, trước khi có bất kỳ bước nào được thực hiện.

“xưng” — G3670 homologeo — nói cùng một điều; công nhận cách công khai

Bởi miệng thì xưng ra mà được cứu.

“Ăn năn” — G3340 metanoeo — để thay đổi tâm trí; để hối cải

Sự quay trở lại khởi đầu cho điều đó — không chỉ là sự buồn rầu, mà là một tâm trí được đổi mới hướng về Đức Chúa Trời.

“được báp têm” — G907 baptizo — rửa; được chôn trong nước và sống lại

Hành động vâng phục đầu tiên: được chôn với Ngài, và được sống lại để bước đi trong đời sống mới.

“được rửa” — G3068 louo — tắm; rửa cả người

Đã lấy huyết mình rửa sạch tội lỗi chúng ta.

“sự tha thứ” — G859 aphesis — một sự tha đi; một sự thả ra; sự tha thứ

Chịu phép báp-têm nhân danh Đức Chúa Jê-sus Christ ĐỂ được tha tội — những tội lỗi đã qua được cất bỏ đi.

“sinh ra” — G1080 gennao — sinh ra; được sinh ra

Nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sinh ra, thì không được vào nước Đức Chúa Trời.

“ân điển” — G5485 charis — ân huệ; một món quà nhưng không

Ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu — đó là sự ban cho của Đức Chúa Trời.

“tiếp tục kiên trì” — G4342 proskartereo — để tiếp tục ở trong; để chờ đợi; để tự hiến mình cách liên tục

Bốn điều mà hội thánh đầu tiên đã tiếp tục giữ: giáo lý các sứ đồ, sự tương giao, sự bẻ bánh, và sự cầu nguyện.

“ở lại” — G3306 meno — ở lại; còn lại; ngự; tiếp tục

Cành chỉ sinh trái khi nó cứ ở trong cây nho.

“chịu đựng” — G5278 hupomeno — chịu đựng dưới; gánh chịu; chịu đựng đến cùng

Người nào bền lòng cho đến cuối cùng thì sẽ được cứu.

TỪ KHÓA HEBREW

“đã tin” — H539 aman — tin cậy; vững vàng; trung tín — gốc của từ "a-men"

Áp-ra-ham tin Đức Giê-hô-va, thì Ngài kể sự đó là công bình cho người.

“sạch” — H2891 taher — được sạch; được tinh sạch

Hãy tắm, và được sạch — thịt của Na-a-man trở lại như thịt của một đứa trẻ nhỏ.

“**được chữa lành**” — **H7495 rapha** — chữa lành; làm cho lành mạnh hoàn toàn
Bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Cadman 1934 (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.
Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).
Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).
Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).
© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).